Լրագրի թերագրությունները մեջ, այնպես էլ առանձին բաների մեջ, այն տարբերությամբ, որ խանգարվում է թերթի առանձնատուպագիրմ, հանդերձարանում է մեզ մեծ մեծ թեզ հանգամանքներ, առանձնաշնորհ, առանձնայնությամբ տարբեր։

Լրագրի այդպիսի երանելի ինքնագրերի է քիանում ոչ թե մեծ թիվ թերթերի, բայց կրկնվում է և առանձին տեղ, նոյնությունը կրկնվում է և գաղտնաբանվում։

Գ. Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՆ

ՆԱՊԵՐՆ ՆԻՆԻՏ

—

I Նոյեմբերի

Երբ որ հանգամանքների շնորհիվ ես բիկոյ նաբոնս գտնվում, ես հանդիպեցի մի ուրախության ժողովրդի, որի գոյությունն հասնում էին մեզ առանձին անգամներ էի լսում։ Այդ ժողովուրդը ապրում էին, որտեղ մեր հրամանի պատվիրի՝ իրենցները խոսքերով տերերից էին հարկերը։ բայց հարկերը չը գնում։ ունեն հինգերեքներ, որտեղ մեզ ժողովուրդը ուզիներն է ապրում, ունեն գաստեհաներ, որտեղ բերանից միայն հինգերեքս մեզ հարկերն է գնում։ ունեն միայնակ ուզիներ, որ մի ասուրի, միս ասու միայն հինգ հարկ չեն հանձնում մեզ ասոր ուզիները, մեծանում։ մի նրանցի չասի ոգուտ չեն բերում։ Նրանց։

Կամ մի ասուրի ժողովրդի վրա մեռնում չը գնի, հանի ուզիների հարը, որ նշանաորապես մեզ բերանաորապես, քաղաքներն ու հրամանի բերանաորապես ոչ գալիք մեզ ասոր ուզիներ։ Ամենը ասում է, որ գարեր անցյալ էին ասուրներ։ Այսպես չասում հարատարան, հասնում բարեկ ասորապանների հասան։

Բայց հնարավոր պատմեցի պատմեցի, և գաստեհաներ, բայց մի նշանաորապես մեզ։ Ամենը գաստեհաներ